

Per la part Orient del claustre, una porta donava a la Sala Capítular i a l'arxiu i biblioteca, avui despullats de tota riquesa.

I baix abuests edificis—menjador, cuina, biblioteca—, una passada volta soplava les opulentes botes del celler, sempre plenes dels líquids més fins de l'Empordà.

CAP. IV

LIMITS DEL CENOBI EN EL SEGLE X

Els límits del cenobi de Sant Pere de Roda els hem de cercar en les actes de donacions i en els privilegis dels comtes d'Empúries, dels reis de França i dels Sants Pares. És un treball sumament difícil per la raó de que molts dels noms de les antigues escriptures estan canviats; altres estan presos de les afrontacions de cases paternals estingides i de selves desaparegudes, ço que fa que sigui bastant difícil la delimitació de la vastíssima divisòria dels béns que aquest cenobi posseïa en el segle X, que és el període en que assoleix com per art màgica l'importància definitiva i secular. Alguns dels termes que encara es conserven a la muntanya han estat canviats posteriorment al reduir-se les propietats i al passar finalment en poder dels ducs de Medinaceli, possessors del títol de comtes d'Empúries. També molts d'ells han sigut arrencats pels usurpadors i pels compradors de les terres del cenobi—que passaren desaparebudes de l'Administració de propietats de l'Estat, quan foren decretades les lleis de desamortització.

He cercat doncs els termes de Sant Pere de Roda basant-me amb els documents transcrits per Pontero, Marca i Villanueva, He cercat doncs els termes de Sant Pere de Roda basant-me amb els documents transcrits per Pontero, Marca i Villanueva, seguint àdhuc les indicacions dels vells habitants d'aquells indrets, que m'han mostrat i dit els noms amb que es designen avui. De-

